

VII

Traditionele vroedvrouwen in Tanjungsari zijn niet gebonden aan culturele en traditionele gewoonten zoals men altijd heeft gedacht. Ze verwelkomen opleiding echter ze volgen de instructies met eigen interpretatie.

VIII

De ervaringen van de Tanjungsari studie laten zien dat het grootste fundamentele probleem van de werkers in gezondheidszorg is, dat ze tussen de mensen werken en niet met de mensen werken. Gezondheidswerkers hebben nooit geleerd om de lokale traditionele medische praktijken, gewoonten en geloof als een belangrijke factor te beschouwen.

IX

Het aantal verwijzingen door de traditionele vroedvrouwen is het hoogst gedurende de zwangerschap en het laagst gedurende de bevallingen. Het is niet zelden dat zwangere vrouwen denken dat een risico beter te verwerken is wanneer ze thuis en in betrouwbare omgeving zijn. Hoewel het traditionele geloof zegt dat een bevalling een situasi is van leven en dood, preferen de vrouwen toch het huis en de innerlijk bevrediging in plaats van het ziekenhuis en het gezondheidscentrum.

X

In een traditionele maatschappij zijn de vrouwen heel vaak de verzorgers van zelfhulp. Zelfhulp en zelfverzorging moeten gestimuleerd worden en tegelijkertijd gecomplementeerd met professionele zorg. Dit heeft als resultaat het maximale gebruik van schaarse en kostbare technische voorzieningen

XI

De vrouwen in het westen bevallen met behulp van verloskundigen, de vrouwen in de dorpen van Indonesië schenken het leven aan een kind.

XII

Evaluatie gebeurt niet zonder een aantal tevoren bepaalde meetbare waarden.

Rotterdam, 28 October 1993

A.D. Alisjahbana-Kartadiredja
Jalan Sulanjana 11A, Bandung
Medical School, Padjadjaran University
Jalan Pasir Kaliki 190, Bandung -Indonesia

Stellingen

I

Een universiteit is verantwoordelijk voor de creatie van nieuwe ideeën en begrippen die van tijd tot tijd controversieel kunnen zijn. Deze vormen een voedzame bodem voor de ontwikkeling van aanstaande leidinggevende mensen met overtuigingskracht en holistische wijsheid.

II

Kapitalisme vraagt een combinatie van eigenbelang en hebzuchtigheid. De maatschappij daarentegen verwacht aandacht voor het gezamenlijke belang, wat minder hebzucht vraagt. Wij worden nog steeds tussen deze twee polen heen en weer geschudt ondanks de collaps van het communisme.

III

Abortus gebeurt in elk land ondanks de wetgeving.

IV

De mens denkt, dat zolang er groei bestaat, er hoop is dat het leven van de armen verbeterd kan worden zonder opoffering van de rijken. De werkelijkheid is dat het onmogelijk is een houdbare wereldeconomie te bereiken, zonder vermindering van de consumptie van de rijken om daarmee meer ruimte te geven aan de armen om hun consumptie te verhogen.

V

Voor het verbeteren van de "kunst en de wetenschap" van klinische onderzoek van de patient is geen bijzondere apparatuur nodig: het belangrijkste is dat de dokter zichzelf verbetert (Feinstein, in Sackett, 1994).

VI

De toekomstige ontwikkeling van de mensheid is afhankelijk van een voortdurende dialoog waar de jonge mensen die vrij zijn om te reageren, de ouderen kunnen leiden naar het onbekende. De jonge mensen stellen vragen dat ouderen nooit kunnen bedenken, maar er moet genoeg vertrouwen in de ouderen zijn om gezamenlijk aan de antwoorden te werken (Margaret Mead).